

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ศึกษาการใช้สารเสพติดของพนักงานใน โรงงานอุตสาหกรรมแห่งหนึ่งใน นิคมอุตสาหกรรม อมตะนคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เก็บรวบรวมข้อมูล โดย การสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม Questionnaire ที่สร้างขึ้นสำหรับเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล จากพนักงานปฏิบัติงาน 355 คน มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพฤติกรรม การสูบบุหรี่ เท่ากับ .88 และมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพฤติกรรม การเสพยาเสพติดเท่ากับ .94 ซึ่งมี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้สารเสพติดของพนักงานของ โรงงานอุตสาหกรรมแห่งหนึ่งในนิคม อุตสาหกรรม อมตะนคร ซึ่งได้แก่ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุหรี่, และแอมเฟตามีน (ยาบ้า) และเพื่อ ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านงานที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การใช้สารเสพติดของพนักงานใน โรงงานอุตสาหกรรมแห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรม อมตะนคร การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Spss เพื่อประมวลผลข้อมูลสำหรับสถิติที่ใช้ คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ จำนวน ค่าร้อยละ เพื่อใช้อธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พฤติกรรม การดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ การเสพยาเสพติด และการวัดความเครียด สำหรับ การทดสอบสมมติฐาน ใช้สถิติ Chi-Square

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาการใช้สารเสพติดของพนักงานใน โรงงานอุตสาหกรรม แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรม อมตะนคร ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า มีอายุต่ำกว่า 26 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.20 รองลงมา อายุ 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.70 อายุ 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.30 และ อายุ 46-56 ปี คิดเป็นร้อยละ 0.80 มี สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 78.60 รองลงมา โสด คิดเป็นร้อยละ 20.30 และน้อยที่สุด หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 1.10 มีระยะเวลาการทำงาน ต่ำกว่า 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 87.60 รองลงมา 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.50 และน้อยที่สุด 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 0.80 ระดับการศึกษา ส่วนมากศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 38.60 รองลงมา ปวช. คิดเป็นร้อยละ 25.40 ปวส./ ปวท. คิดเป็นร้อยละ 14.60 ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 12.40 มัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 7.00 และ น้อยที่สุด สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ ตำแหน่งงาน ส่วนมากเป็นระดับ

ปฏิบัติการ คิดเป็นร้อยละ 41.10 รองลงมา อื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 16.10 เจ้าหน้าที่สำนักงาน คิดเป็นร้อยละ 14.60 ช่างเทคนิค คิดเป็นร้อยละ 13.00 วิศวกร คิดเป็นร้อยละ 5.90 ระดับหัวหน้างาน คิดเป็นร้อยละ 5.40 ระดับผู้จัดการ/บริหาร คิดเป็นร้อยละ 2.30 เจ้าหน้าที่บริหาร คิดเป็นร้อยละ 1.70 ลักษณะการทำงาน ส่วนใหญ่เวลาทำงานปกติ คิดเป็นร้อยละ 50.40 และมีการเข้ากะคิดเป็นร้อยละ 49.60 มีระดับรายได้ต่อเดือน ส่วนมากมีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 50.40 รองลงมา 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.20 รายได้ 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.00 รายได้ น้อยกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.50 30,001-35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.30 และน้อยที่สุด 25,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.70

2. พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์, สูบบุหรี่ การเสพยาแอมเฟตามีนของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม พบว่า

2.1 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนมากเคยดื่มเหล้า คิดเป็นร้อยละ 74.40 ความบ่อย ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดื่มเดือนละครั้งหรือน้อยกว่า คิดเป็นร้อยละ 43.10 มาตรฐานที่ดื่ม พบว่า ส่วนมากไม่เคยดื่มเลย คิดเป็นร้อยละ 48.20 ดื่ม 6 ดื่มมาตรฐานหรือมากกว่า พบว่า ไม่เคยเลย คิดเป็นร้อยละ 55.20 ดื่มแล้วไม่สามารถหยุดได้ พบว่า ไม่เคยเลย คิดเป็นร้อยละ 78.90 ความบ่อยที่เป็นสาเหตุทำให้ไม่สามารถทำสิ่งต่าง ๆ ที่ตามปกติแล้วเคยทำได้มาก่อน พบว่า ไม่เคยเลย คิดเป็นร้อยละ 80.80 ความบ่อยที่ต้องดื่มตอนเช้าเพื่อให้อารมณ์ดีขึ้น พบว่า ไม่เคยเลย คิดเป็นร้อยละ 93.00 ความบ่อยในการรู้สึกผิดหรือเกิดความรู้สึกเสียใจภายหลังการดื่ม พบว่า ไม่เคยเลย คิดเป็นร้อยละ 85.60 บ่อยแค่ไหนที่ดื่มแล้วจดจำอะไรไม่ได้ พบว่า ไม่เคยเลย คิดเป็นร้อยละ 92.70 คุณหรือใครได้รับบาดเจ็บจากการดื่มของคุณ พบว่า ไม่เคยเลย คิดเป็น ร้อยละ 94.10 เคยมีคนห่วงใยและเคยแนะนำให้คุณลดการดื่มลง พบว่า ไม่เคยเลย คิดเป็นร้อยละ 86.50

2.2 พฤติกรรมการสูบบุหรี่ พบว่า ไม่เคยเลย คิดเป็นร้อยละ 76.30 และเคย คิดเป็นร้อยละ 23.70 ปกติสูบบุหรี่กี่มวนต่อวัน พบว่า ไม่เคยเลย คิดเป็นร้อยละ 82.00 ช่วงที่สูบบุหรี่ พบว่า ไม่เคยเลย คิดเป็นร้อยละ 80.80 รองลงมา ช่วงภาวะตั้งครรภ์ คิดเป็นร้อยละ 11.50 สูบบุหรี่มวนไหนที่ไม่อยากเลิกสูบ พบว่า ไม่เคยเลย คิดเป็นร้อยละ 82.80 รู้สึกอย่างไรเมื่ออยู่ในเขต “ปลอดบุหรี่” พบว่า ส่วนมากไม่เคยอยู่ในเขต “ปลอดบุหรี่” คิดเป็นร้อยละ 80.80 สูบบุหรี่จัดสูบกี่มวน พบว่า ส่วนมากไม่เคยเลย คิดเป็นร้อยละ 82.50

2.3 พฤติกรรมการเสพยาแอมเฟตามีน พบว่า ส่วนมากไม่เคยเสพ คิดเป็นร้อยละ 98.30 ความบ่อยในการเสพยาแอมเฟตามีน พบว่า ส่วนมากไม่เคยเสพเลย คิดเป็นร้อยละ 98.60 วิธีที่เสพ พบว่า ส่วนมากไม่เคยเสพเลย คิดเป็นร้อยละ 98.00 เสพโดยสุดคม คิดเป็นร้อยละ 0.80 และฉีดเข้าเส้นโลหิต คิดเป็นร้อยละ 0.30 จำนวนเม็ดที่เสพต่อครั้ง พบว่า ไม่เคยเลย คิดเป็นร้อยละ

98.30 เสพยาเมื่อทำงานหนัก ไม่มีเวลาพักผ่อน พบว่า ส่วนมากไม่เคยเลย คิดเป็นร้อยละ 98.90
 รองลงมา เคย นาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.80

3. ความเครียดของพนักงานในบริษัทฯ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 59.20 พบว่ามีความเครียดมากที่สุดในเรื่องเงินไม่พอใช้จ่าย ครอบครัวมีความขัดแย้งกันในเรื่องเงินหรือเรื่องงานในบ้าน ไปไม่ถึงเป้าหมายที่วางไว้

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

สมมติฐาน 1 อายุของพนักงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด แอมเฟตามีน (ยาบ้า) บุหรี่ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า อายุของพนักงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุหรี่ ยกเว้น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารแอมเฟตามีน (ยาบ้า)

สมมติฐาน 2 สถานภาพสมรสของพนักงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด แอมเฟตามีน (ยาบ้า) บุหรี่ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด บุหรี่ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และแอมเฟตามีน (ยาบ้า)

สมมติฐาน 3 ระยะเวลาการทำงานของพนักงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด แอมเฟตามีน (ยาบ้า) บุหรี่ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ระยะเวลาการทำงานของพนักงานไม่มีความสัมพันธ์กับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุหรี่ และแอมเฟตามีน (ยาบ้า)

สมมติฐาน 4 ระดับการศึกษาของพนักงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด แอมเฟตามีน (ยาบ้า) บุหรี่ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ ยกเว้น ไม่มีความสัมพันธ์กับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และแอมเฟตามีน (ยาบ้า)

สมมติฐาน 5 รายได้ต่อเดือนของพนักงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด แอมเฟตามีน (ยาบ้า) บุหรี่ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุหรี่ ยกเว้น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารแอมเฟตามีน (ยาบ้า)

สมมติฐาน 6 ความเครียดของพนักงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด แอมเฟตามีน (ยาบ้า) บุหรี่ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ความเครียดมีความสัมพันธ์ บุหรี่ ยกเว้น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการใช้ สารแอมเฟตามีน (ยาบ้า)

สมมติฐาน 7 ตำแหน่งงานของพนักงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด แอมเฟตามีน (ยาบ้า) บุหรี่ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์ บุหรี่ ยกเว้น ไม่มีความสัมพันธ์กับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการใช้สารแอมเฟตามีน (ยาบ้า)

สมมติฐาน 8 ลักษณะการทำงานของพนักงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติดแอมเฟตามีน (ยาบ้า) บุหรี่ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ลักษณะการทำงานมีความสัมพันธ์ บุหรี่ ยกเว้น ไม่มีความสัมพันธ์กับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการใช้สารแอมเฟตามีน (ยาบ้า)

อภิปรายผล

พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมโดยรวม มีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดแอมเฟตามีน (ยาบ้า) บุหรี่ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยพบว่า พนักงานอายุ 26 ปีขึ้นไป ตำแหน่ง ช่างเทคนิค สูบบุหรี่ มากที่สุด รองลงมา ตำแหน่งระดับปฏิบัติการ ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาก และสารเสพติดแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ซึ่งอยู่ในตำแหน่งระดับปฏิบัติการมีการใช้น้อยที่สุด ทั้งนี้ เนื่องจากเป็นช่วงวัยทำงาน ประกอบกับเงินเดือนน้อย ความรู้น้อย ทุ่มเพียร คึกคะนอง ทำให้รายได้ไม่เพียงพอ ค่าใช้จ่าย จึงส่งผลให้ต้องหาได้เพิ่มมากขึ้น และหันมาพึ่งพาสารเสพติดเพื่อคลายเครียด ดังที่ เทอดศักดิ์ เดชคง (2549, หน้า 6) สาเหตุจากความเครียดนั้น ที่พบมากในสถานประกอบการก็คือ เรื่องหนี้สิน โดยบางสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมแถวอยุธยา และชลบุรีนั้นพนักงานมีหนี้สิน นอกกระทบถึงทั้งบริษัท นับเป็นจำนวนเงินต่อสถานประกอบการหลายสิบล้านบาท ครอบครัวมีความขัดแย้งกันในเรื่องเงินหรือเรื่องงานในบ้าน ไปไม่ถึงเป้าหมายที่วางไว้ ดังที่ พินิจ ประสิทธิ์เขตกิจ (2542, หน้า 25-27) ทุกคนที่เกิดมาล้วนแต่จะต้องพบกับความเครียดด้วยกันทั้งนั้น จะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมกับความสามารถในการปรับตัวของแต่ละคน ต้นเหตุของความเครียดอาจเกิดได้จากแหล่งความเครียดในครอบครัว พฤติกรรม ความต้องการและบุคลิกภาพของสมาชิกในครอบครัวแต่ละคนมีผลกระทบซึ่งกันและกัน ซึ่งสามารถก่อความเครียดขึ้นได้ สาเหตุของความเครียดในครอบครัวอาจเกิดจากเป้าหมายที่แตกต่างกัน พฤติกรรมที่แตกต่างกัน หรือจากปัญหาเศรษฐกิจ พ่อแม่ที่ไม่เข้าใจลูก สามารถทำให้ลูกเกิดความเครียด การอยู่ร่วมกันอย่างแออัด หรือการเสียชีวิตของสมาชิกในครอบครัว ล้วนแต่เป็นสาเหตุให้เกิดความเครียดในครอบครัวทั้งสิ้น และความเครียดอันเนื่องมาจากการทำงาน (Job Stress) ในชีวิตการทำงานของบุคคลที่จะต้องเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นนอกครอบครัว ทั้งในระดับแนวราบและแนวตั้ง ย่อมมีโอกาสสร้างความเครียดให้กับบุคคลได้ นอกจากนี้สภาวะการทำงานที่มากจนเกินไป หรือเป็นงานที่มีลักษณะสร้างความกดดันให้กับผู้ทำงาน ย่อมทำให้ผู้ทำงานมีความเครียดได้ง่าย นอกจากนี้ คูเปอร์ และสมิท (Cooper & Smith, 1985, pp. 11-28) กล่าวถึงความเครียดในการทำงานว่า คือปฏิกริยาระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เกิดความเครียดในงาน บุคคลอาจเกิดความเครียดเมื่อสิ่งแวดล้อมต้องการเกินกว่าความสามารถของบุคคลที่มีอยู่หรือในกรณีที่บุคคลไม่มีความสามารถในการตอบสนองความต้องการของงาน (สภาพแวดล้อม) ได้ หรือในอีกแง่หนึ่ง บุคคลอาจเกิดความเครียดเมื่อพบกับสภาพแวดล้อมที่เป็นไป

ในทางลบหรือกรณีทำงาน (สภาพแวดล้อม) เหล่านั้นไม่สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลได้

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน 1 อายุของพนักงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด แอมเฟตามีน (ยาบ้า) บุหรี่ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า อายุของพนักงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุหรี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าพนักงานอายุ 26 ปีขึ้นไป สูบบุหรี่มากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าช่วงนี้เป็นช่วงวัยทำงานที่อาจมีความเครียดจากการทำงานมากกว่ากลุ่มอื่น ซึ่งพนักงานที่มีอายุในวัยกลางคนและวัยสูงอายุจะมีอัตราการสูบบุหรี่ต่ำกว่า อีกทั้งการสูบบุหรี่ก็ไม่ผิดกฎหมาย ซึ่งอายุมีความสัมพันธ์กับระดับพัฒนาการและประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตซึ่งจะส่งผลถึงความแตกต่างในการตัดสินใจที่จะแสดงพฤติกรรมของแต่ละบุคคล บุคคลที่มีอายุแตกต่างกันจึงมีพฤติกรรมแตกต่างกันได้

ส่วนอายุไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติดแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าถึงแม้จะมีอายุต่างกันก็ไม่มีความต้องการดื่มแอลกอฮอล์และแอมเฟตามีนคล้าย ๆ กัน อีกทั้งนโยบายของบริษัทฯ มุ่งเน้นที่พัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ มีชีวิตการเป็นอยู่ที่ดี มีสังคมที่ดี บริษัทจึงได้ดำเนินการ โรงงานสีขาวเพื่อสนองตามนโยบายของรัฐ เพื่อให้พนักงานทุกคนมีความรู้ ห่วงไกลยาเสพติด นอกจากนี้บริษัทฯ ยังมีเป้าหมายเกี่ยวกับการป้องกันปัญหาเสพติดอีกประการก็คือ มุ่งสู่โครงการทูบีนัมเบอร์วันซึ่งโครงการของทุลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนฯ นอกจากนี้บริษัทยังมีนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งบริษัทฯ จะควบคุม สอดส่องและดูแลไม่ให้พนักงานของบริษัทฯ ผู้รับจ้างหรือบุคคลภายนอกที่เข้ามาติดต่อกับบริษัทฯ ทำการมั่วสุมกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในบริเวณบริษัทฯ จัดอบรมพนักงานลูกจ้างให้มีความเข้าใจในการป้องกันการใช้นาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ ฯลฯ จากนโยบายของบริษัทฯ ได้มีการควบคุมและป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจังเพื่อให้พนักงานภายในบริษัทฯ มีสุขภาพพลานามัยที่ดีห่างไกลยาเสพติดและสนองตามนโยบายของรัฐบาลเพื่อป้องกันปัญหาเสพติดด้วย และมีการสุ่มตรวจปัสสาวะอยู่เสมอ ๆ

สมมติฐาน 2 สถานภาพสมรสของพนักงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด แอมเฟตามีน (ยาบ้า) บุหรี่ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด บุหรี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าสถานภาพสมรสโสด สูบบุหรี่มากกว่ากลุ่มอื่น อีกทั้งในกลุ่มสถานภาพสมรสโสดนี้ก็มีกลุ่มวัยรุ่นรวมอยู่ด้วยซึ่งวัยรุ่นเป็นวัยอยากรู้อยากลอง อยากสนุก ทำตามเพื่อน ถูกหลอกลวง มีความทุกข์ใจ ประชดชีวิต สัมพันธภาพระหว่างครอบครัวไม่ราบรื่น ขาดความอบอุ่น ขาดแรงสนับสนุน ให้คำปรึกษาและให้กำลังใจ ดังนั้น

พนักงานที่สถานภาพสมรสโสดจึงต้องพึ่งพาสารเสพติดเพื่อคลายเครียด ซึ่งพนักงานที่มีสถานภาพสมรสคู่จึงมีความสามารถดูแลตนเองได้ดีกว่ากลุ่มอื่น สอดคล้องกับสุกัญญา เจริญประชา (2543, หน้า 122-124) ผลวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่เสพยาบ้ามีสาเหตุมาจากการขาดความรักความอบอุ่นจากบิดามารดา ในครอบครัวมีสัมพันธที่ไม่ดี

ยกเว้นไม่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าไม่ว่าจะมีสถานภาพอย่างไรก็มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คล้าย ๆ กัน ซึ่งบทลงโทษของการดื่มแอลกอฮอล์ไม่ร้ายแรง จึงทำให้พนักงานไม่หวาดกลัวต่อบทลงโทษ อีกทั้งสุราไม่เพียงแต่เป็นเครื่องเช่นสำหรับการบูชาเท่านั้น การบริโภคสุราโดยคนสามัญก็มีมานาน เช่นเดียวกัน กล่าวกันว่าคนไทย แต่ก่อนผลิตสุราไว้บริโภคเองในบ้าน ผลิตไว้เลี้ยงแขกเมื่อมีงานแต่ไม่ผลิตเพื่อจำหน่าย ดังนั้นจึงทำให้สถานภาพสมรสต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

สมมติฐาน 3 ระยะเวลาการทำงานของพนักงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด แอมเฟตามีน (ยาบ้า) บุหรี่ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ระยะเวลาการทำงานของพนักงานไม่มีความสัมพันธ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุหรี่ และแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าระยะเวลาการทำงานไม่ได้มีผลให้มีพฤติกรรมการใช้สารเสพติด นอกจากนั้นนโยบายของบริษัทฯ มุ่งเน้นที่พัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ มีชีวิตการเป็นอยู่ที่ดี มีสังคมที่ดี บริษัทจึงได้ดำเนินการโรงงานสีขาวเพื่อสนองตามนโยบายของรัฐ เพื่อให้พนักงานทุกคนมีความรู้ห่างไกลยาเสพติด นอกจากนี้บริษัทฯ ยังมีเป้าหมายเกี่ยวกับการป้องกันปัญหาเสพติดอีกประการก็คือ มุ่งสู่โครารการทูบีนัมเบอร์วันซึ่งโครงการของทุลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนฯ นอกจากนี้บริษัทยังมีนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งบริษัทฯ จะควบคุม สอดส่องและดูแลไม่ให้พนักงานของบริษัทฯ ผู้รับจ้างหรือบุคคลภายนอกที่เข้ามาติดต่อกับบริษัทฯ ทำการมั่วสุมกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในบริเวณบริษัทฯ จัดอบรมพนักงานลูกจ้างให้มีความเข้าใจในการป้องกันการใช้ยาเสพติดอย่างสม่ำเสมอ ๆ ละ จากนโยบายของบริษัทฯ ได้มีการควบคุมและป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจังเพื่อให้พนักงานภายในบริษัทฯ มีสุขภาพพลานามัยที่ดีห่างไกลยาเสพติดและสนองตามนโยบายของรัฐบาลเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติดด้วย

สมมติฐาน 4 ระดับการศึกษาของพนักงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด แอมเฟตามีน (ยาบ้า) บุหรี่ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการสูบบุหรี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าพนักงานที่มีการศึกษาระดับ ปวช. สูบบุหรี่มากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การสูบบุหรี่ไม่ได้มีบทกฎหมายลงโทษ จะมีเพียงเขต “ปลอดบุหรี่” เท่านั้น จึงทำให้พนักงานมีการสูบบุหรี่มากกว่าสารเสพติดอื่น ๆ ที่มีบทลงโทษร้ายแรงกว่าบุหรี่

ยกเว้น ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และ แอมเฟตามีน (ยาบ้า) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าถึงแม้ว่าพนักงานมีระดับการศึกษาต่างกันแต่ก็ทราบถึงโทษของการดื่มแอลกอฮอล์และแอมเฟตามีนที่มีกฎหมายรุนแรงกว่าการสูบบุหรี่ ซึ่งทำให้พนักงานหวาดกลัวต่อบทลงโทษที่รุนแรงนั้น จึงไม่กล้าที่จะใช้สารเสพติดเหล่านี้ อีกทั้งบริษัทฯ ยังมีนโยบายที่จริงจังกับการป้องกันและควบคุมสิ่งเสพติดด้วยอีกทางหนึ่ง

สมมติฐาน 5 รายได้ต่อเดือนของพนักงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด แอมเฟตามีน (ยาบ้า) บุหรี่ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุหรี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่า พนักงานที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท ดื่มแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มอื่น และพนักงานที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท สูบบุหรี่มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าพนักงานที่มีรายได้ต่ำจะมีความเครียดต่อการปฏิบัติงานมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ มีความเครียดต่อรายได้ที่ไม่พอกับค่าใช้จ่ายในครอบครัว และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไม (1991) อ้างถึงใน นิमित บุรพาสถิต, 2546) ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุจากความจำเป็นจากปัญหาเศรษฐกิจ คือ มีรายได้ไม่พอรายจ่าย

ยกเว้น ไม่มีความสัมพันธ์ แอมเฟตามีน (ยาบ้า) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าถึงแม้จะมีลักษณะรายได้ต่อเดือนต่างกันก็ทราบถึงผลของแอมเฟตามีนและกฎหมาย บทลงโทษเป็นอย่างดี ซึ่งทำให้พนักงานหวาดกลัวต่อบทลงโทษที่รุนแรงนั้น จึงไม่กล้าที่จะเสพยาเสพติดเหล่านี้ อีกทั้งบริษัทฯ ยังมีนโยบายที่จริงจังกับการป้องกันและควบคุมสิ่งเสพติดด้วยอีกทางหนึ่ง

สมมติฐาน 6 ความเครียดของพนักงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด แอมเฟตามีน (ยาบ้า) บุหรี่ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ความเครียดมีความสัมพันธ์การสูบบุหรี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าพนักงานพบว่าโดยรวมแล้วความเครียดของพนักงานอยู่ในระดับสูง เนื่องมาจากเรื่องเงินไม่พอใช้จ่าย รองลงมาครอบครัวมีความขัดแย้งกันในเรื่องเงินหรือเรื่องงานในบ้าน และไปไม่ถึงเป้าหมายที่วางไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าความเครียดเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด ซึ่งบุหรืเป็นสารเสพติดที่ไม่ผิดกฎหมาย พนักงานส่วนใหญ่จึงนิยมใช้วิธีสูบบุหรี่เป็นทางออกในการผ่อนคลายความเครียด

ยกเว้น เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และ แอมเฟตามีน (ยาบ้า) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าถึงแม้จะมีเครียดต่างกันก็ทราบถึงผลของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และแอมเฟตามีนและกฎหมาย มีบทลงโทษเป็นอย่างดี ซึ่งทำให้พนักงานหวาดกลัวต่อบทลงโทษที่รุนแรงนั้น จึงไม่กล้าที่จะเสพยาเสพติดเหล่านี้ อีกทั้งบริษัทยังมีนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจังด้วย

สมมติฐาน 7 ตำแหน่งงานของพนักงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด แอมเฟตามีน (ยาบ้า) บุหรี่ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ตำแหน่งงานมีความสัมพันธ์ บุหรี่ อย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าช่างเทคนิคสูบบุหรี่มากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าตำแหน่งงานระดับปฏิบัติการ เป็นตำแหน่งที่ต่ำสุดโดยมีความรู้ในระดับต่ำกว่าตำแหน่งอื่น ๆ และเป็นพนักงานที่อยู่ในช่วงเริ่มปฏิบัติงาน เงินเดือนก็ต่ำกว่าตำแหน่งอื่น ๆ จึงมีความเครียดทั้งในการปฏิบัติงาน เรื่องเงินเดือนมากกว่ากลุ่มอื่น จึงต้องพึ่งพาสิ่งเสพติดเพื่อคลายเครียด ซึ่งสิ่งเสพติดทำให้ลืมความทุกข์ ความเครียด ความกังวลที่ต้องเผชิญใช้ชีวิตประจำวัน (บุญณลักษณ์ สีสภาพรรณวุฒิ, 2545)

ยกเว้นไม่มีความสัมพันธ์กับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และการใช้สารแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าถึงแม้จะมีตำแหน่งงานต่างกันก็ทราบถึงผลของแอมเฟตามีนและกฎหมาย บทลงโทษเป็นอย่างดี ซึ่งทำให้พนักงานหวาดกลัวต่อบทลงโทษที่รุนแรงนั้น จึงไม่กล้าที่จะใช้สารเสพติดเหล่านี้ อีกทั้งบริษัทฯ ยังมีนโยบายที่จริงจังกับการป้องกันและควบคุมสิ่งเสพติดด้วยอีกทางหนึ่ง

สมมติฐาน 8 ลักษณะการทำงานของพนักงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด แอมเฟตามีน (ยาบ้า) บุหรี่ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบว่า ลักษณะการทำงานมีความสัมพันธ์ บุหรี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่าพนักงานที่ เข้ากะจะมีการสูบบุหรี่มากกว่ากะปกติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าพนักงานที่เข้ากะจะมีการปรับตัวต่อการเป็นจริงชีวิต เวลานอนก็เป็นเวลาทำงาน เวลาทำงานก็เป็นเวลานอน ทำให้ร่างกายปรับสภาพไม่ทัน จึงเกิดความเครียด ดังนั้นจึงหาทางออกด้วยการสูบบุหรี่เพื่อคลายเครียด คลายทุกข์ อีกทั้งมีความเชื่อว่าเมื่อสูบบุหรี่แล้วจะไม่ง่วงนอน สอดคล้องกับ สุทธิพันธ์ ตรรกไพจิตร (2545, หน้า 48-49) กล่าวว่า คนทำงานมีความคิดและความรู้สึกว่าการสูบบุหรี่ทำให้คนที่สูบบุหรี่รู้สึกว่ามีสมาธิขึ้น เป็นคำกล่าวอ้างของผู้ที่สูบบุหรี่ซึ่งก็คงจะเป็นจริง โดยเฉพาะคนที่หยุดบุหรี่และมีอาการของการถอนยา เพราะคนที่หยุดบุหรี่ยังคงจะหงุดหงิดง่าย สมาธิเสีย เมื่อสูบบุหรี่อาการเหล่านี้จะหายไป อารมณ์แจ่มใส สมาธิดีขึ้น ต่อสู้กับความเครียดได้ดี และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไม (1991) ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุจากความจำเป็น เช่น ผู้ทำงานกลางคืน นักดนตรี และผู้ทำงานในสถานประกอบการ ซึ่งใช้สารเสพติดโดยหวังผลให้สามารถประกอบกิจการงานได้ เพื่อใช้เพราะไม่ไหว่ง บางคนใช้เพื่อข่มใจให้เกิดความกล้า

ยกเว้นไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และแอมเฟตามีน (ยาบ้า) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าถึงแม้จะมีลักษณะการทำงานต่างกันก็ทราบถึงผลของแอมเฟตามีนและกฎหมาย บทลงโทษเป็นอย่างดี ซึ่งทำให้พนักงานหวาดกลัวต่อบทลงโทษที่รุนแรงนั้น จึงไม่กล้าที่จะเสพยาเสพติดเหล่านี้ อีกทั้งบริษัทฯ ยังมีนโยบายที่จริงจังกับการป้องกันและควบคุมสิ่งเสพติดด้วยอีกทางหนึ่ง

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. จากผลการศึกษา พบว่า พนักงานไม่เคยเกี่ยวข้องกับเสพสารเสพติดมากที่สุด โดยพบว่า บริษัทได้มีการวางนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ดังนั้นบริษัทต้องป้องกันและแก้ไขปัญหายาอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ

2. ความเครียดของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรม โดยรวมพบว่า มีความเครียดระดับสูงในเรื่องเงินไม่พอใช้จ่าย ครอบครัวมีความขัดแย้งกันในเรื่องเงินหรือเรื่องงานในบ้าน ไปไม่ถึงเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นบริษัทควรพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนของพนักงานให้มีความเหมาะสมกับค่าครองชีพในปัจจุบันที่นับวันจะยิ่งรุนแรงมากขึ้น และควรเงินสวัสดิการต่าง ๆ ที่ไปถึงครอบครัว ทั้งภรรยา สามี และบุตรของพนักงาน ควรมีกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของบุตรพนักงาน ควรมีที่พักอาศัยให้พนักงานด้วย อีกทั้งควรควรมีการเลื่อนตำแหน่งและเงินเดือนอย่างยุติธรรมด้วย

3. บริษัทฯ ควรมีแผนดำเนินโครงการจัดทำ Happy Workplace ภายในบริษัทฯ ทั้งนี้เพื่อให้พนักงานมีความสุขและมีความคิดส่วนหนึ่งว่า โรงงานเป็นบ้านหลังที่สอง ซึ่งโครงการดังกล่าวจะช่วยให้พนักงานลดความตึงเครียดที่อาจจะเกิดขึ้นภายในตนเอง ได้วิธีหนึ่งและยังช่วยส่งผลให้ห่างไกลสารเสพติดได้

4. บริษัทฯ ควรมีความใส่ใจพนักงานมากขึ้น อาทิเช่น ดำเนินการจัดเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข มีการจัดตั้งสหกรณ์เงินออมทรัพย์ และแนะนำวิธีการบริหารเงินให้กับพนักงาน

5. ควรมีกิจกรรมภายในบริษัทฯ ในเรื่องการต่อต้านสารเสพติดเช่น กีฬาต่อต้านสารเสพติด โครงการที่สอนน้องห่างไกลสารเสพติด เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้สนใจควรได้มีการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้คือ

1. ควรศึกษาเรื่องดังกล่าวในเชิงลึกโดยสัมภาษณ์เฉพาะผู้ที่เสพยาแอมเฟตามีนเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อนำผลและที่แท้จริงมาวางแผนและแก้ไขปัญหายาต่อไป ไม่ให้เกิดขึ้นในสถานประกอบการลำดับต่อไป

2. บริษัทฯ ควรนำผลการศึกษาไปวางแผนป้องกันสารเสพติดในโรงงานควบคู่กับความปลอดภัยควบคู่ในโรงงาน